

Dr. Helmeczy László

Ügyvéd

Budapest Környéki Törvényszék

útján

Alkotmánybíróság

1146. Budapest

Thököly út 97-101.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 00110 - 0 / 2022	
Érkezett: 2022 JAN 12.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 3+1 BÍRÓSÁGI AKTUS (20.P. 20. 10)	

dr. Helmeczy László József ügyvéd

által
képviselt **Juhász Ferenc**

alperesnek – a dr. Tímár Anikó legfőbb ügyészségi jogtanácsos által képviselt **Legfőbb Ügyészség** (1055 Budapest, Markó utca 16.) I. rendű és az Országos Bírósági Hivatal (1055 Budapest, Szalay utca 16. ügyintéző: [redacted] ügyvéd) által képviselt **Fővárosi Törvényszék** (1055 Budapest, Markó utca 27.) II. rendű alperesek ellen egyéb közhatalom gyakorlásával okozott kár megfizetése iránt indult perében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján Juhász Ferenc a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm dr. Helmeczy László ügyvéd útján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Budapest Környéki Törvényszék **20.P.20.101/2018/32** számú, továbbá a Fővárosi Ítéletábla **9.Pf.21.081/2019/9** számú és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.III.21.270/2020/7 számú ítéletek alaptörvényellenesek, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az ítéleteket semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

A velem szemben folyamatban volt büntető eljárás pertörténetét és az ezzel kapcsolatos tényállást az alábbiak szerint ismertetem az ügy elbírálása érdekében.

A Pesti Központi Kerületi Bíróságon 105.B.13.367/2013. sz. alatt hűtlen kezelés büntette miatt eljárás volt folyamatban ellenem, Juhász Ferenc felperes ellen. Az éveken át folyamatban lévő ügyben a Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság 2016. június 20. napján jogerőre emelkedett 4.Bhar.60/2016/15. számú ítéletével engem, Juhász Ferenc felperest bűncselekmény hiányában felmentett.

Az ügy történeti tényállása:

Dr. Budai Gyula elszámoltatási kormánybiztos először a 332/14/2011. iktatószámú levéllel kereste meg dr. Polt Péter Legfőbb Ügyész Urat 2011. február 17-én kelt levelében, melyben arra hívta fel a Legfőbb Ügyész Úr figyelmét, hogy a Budapesti Katonai Ügyészségen a B.IV.1165/2010. számon nyilvántartott büntetőeljárás során az jutott a tudomására, hogy Juhász Ferenc szerepét nem tisztázták, és tanúkihallgatására sem került sor.

A levélben dr. Budai kérte azt a Legfőbb Ügyész Úrtól, hogy Juhász Ferenc volt honvédelmi miniszter „esetlegesen fennálló szerepének tisztázásáról és a büntetőeljárásban szükséges nyomozati cselekmények lefolytatásáról gondoskodni szíveskedjen.” Ezen levél kapcsán az ügyben ellenem eljárás nem indult. Tanúként is csak a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa hallgatott ki, mivel a Budapesti Katonai Ügyészség még a tanúkénti meghallgatásomat sem tartotta szükségesnek.

Ebben a „tábornokper” néven elhíresült ügyben a Kaposvári katonai Törvényszék – nem jogerősen – minden vádlottat felmentett a bűncselekmény vádja alól.

Dr. Budai Gyula megkereste a Magyar Köztársaság akkori honvédelmi miniszterét, dr. Hende Csabát is levélben a Honvédelmi Minisztérium volt közigazgatási államtitkárját, [REDACTED] rintő lakásvásárlási ügyben. A *Honvédelmi Miniszter Úr* 2011. február 15. napján kelt levelében, melynek száma 345-6/2011., arról tájékoztatta az elszámoltatási kormánybiztost, hogy „a [REDACTED] részére történt lakásjuttatás és lakáselidegenítés során a döntéshozó, akkor hivatalban lévő személyek az elbírálás időpontjában hatályos jogszabályi rendelkezéseket formálisan betartották.”

Ezen honvédelmi miniszteri tájékoztatás ellenére dr. Budai Gyula elszámoltatási kormánybiztos 2011. február 24-én kelt feljelentését benyújtották 2011. február 25. napján a Központi Nyomozó Ügyészségre. Ezen – minden jogi és ténybeli alapot nélkülöző – feljelentés alapján nyomozást rendelt el a Központi Nyomozó Főügyészség Ny.168/2011. szám alatt.

Azt maga a feljelentés is tartalmazza, hogy „a minisztérium akkori vezetői a formális jogi előírások betartása mellett” jártak el, azonban a feljelentő arra hivatkozott, hogy e jogi előírások „teljes körű kihasználásával” jártak el az ügyben.

Álláspontom szerint mind a HM-vizsgálatból, mind a feljelentésből egyértelműen megállapítható, hogy ezen feljelentés ügyében nem bűncselekmény, hanem még a bűncselekmény alapos gyanúja sem volt ellenem megállapítható, hanem épp az ellenkezője: a jogi előírások betartása.

Annak ellenére, hogy a fenti tények és körülmények megállapíthatók voltak, a feljelentés alapján a *Központi Nyomozó Ügyészség nyomozást rendelt el és a Legfőbb Ügyész Úr indítványozta a Kf.2037/2011/8-I. számú 2011. december 15. napján kelt, az Országgyűlés Elnökének küldött levelével, hogy nekem, Juhász Ferenc országgyűlési képviselőnek a mentelmi jogát függessze fel.* A levelet még ugyanezen a napon érkezett az Országgyűlés Hivatalánál, és egészen példás gyorsasággal, másnap, 2011. december 16. napján dr. Rubovszky György, az Országgyűlés Mentelmi, Összeférhetetlenségi és Mandátumvizsgáló Bizottságának elnöke 2011. december 20. napjára kitűzte a bizottság ülését és személyes meghallgatásomat.

Az ülésen kértem, hogy függeszék fel a mentelmi jogomat, tekintettel arra, hogy az ügyet tisztázni szeretném, mert bűncselekményt nem követtem el. Ezt a nyilatkozatomat a Parlamentben és különböző korabeli sajtóorgánumban is megismételtem.

A mentelmi jogomat az Országgyűlés 2011. december 23-án felfüggesztette.

A feljelentés, a nyomozás elrendelése, valamint a mentelmi jog felfüggesztésének indítványozása országos, negatív tartalmú sajtóhadjáratot eredményezett velem szemben. Rendkívül nagy és negatív sajtóvisszhangot kapott az a hír is, hogy a gyanúsítottkénti kihallgatásomra sor kerül hűtlen kezelés büntette miatt.

Engem a Központi Nyomozó Főügyészség 2012. február 9. napján hallgatott ki gyanúsítottként. A vallomás tételét nem tagadtam meg. A gyanúsítás ellen panasszal éltem és már a gyanúsított ki hallgatáskor mind én, Juhász Ferenc felperes, mind pedig a védőm, dr. Helmeczy László részletesen kifejtettük azt az álláspontunkat, hogy nincs olyan jogszabály, ami az alapos gyanút alátámasztaná és már a gyanúsítás is törvénysértő és politikai indíttatású.

A panasz előterjesztésekor azt a választ kaptuk védőmmel együtt, hogy a gyanúsítás elleni panaszt a Legfőbb Ügyészség fogja elbírálni és majd megkapjuk a választ a gyanúsított vallomáskor felvetett kérdéseinkre. A Legfőbb Ügyészség határozatát védőmmel együtt megkaptuk, ami úgy szólt, hogy „a gyanúsítás ellen bejelentett panasz alaptalan.”

Tényleges jogi vagy ténybeli indokolást a panaszt elutasító határozat nem tartalmazott.

A nyomozás befejezését követően a Központi Nyomozó Főügyészség 2012. július 13. napján benyújtotta ellenem, mint I. rendű és [REDACTED] II. rendű vádlott ellen a vádiratot a Pesti Központi Kerületi Bíróságra.

Az ügyben a Pesti Központi Kerületi Bíróság hatáskörének hiányát állapította meg, és előbb megküldte egyesítés végett a Kaposváron folyamatban lévő „tábornokper”-hez, majd miután a Kaposvári Katonai Törvényszék nem egyesítette a jelen ügyet a kaposvári ügghöz, megküldte a Fővárosi Katonai Törvényszékhez. A Fővárosi Katonai Törvényszék szintén a hatáskörének hiányát állapította meg és felterjesztette a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsához az ügyet, annak érdekében, hogy a felettes bíróság döntsön a hatáskör kérdésében.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa jogerős határozatával a Pesti Központi Kerületi Bíróság hatáskörét állapította meg. Ezt követően a Pesti Központi Kerületi Bíróság tárgyalást tűzött ki 2013. április 16. napjára.

A vádirat ismertetését követően az első tárgyalás jegyzőkönyvéből megállapíthatóan védőm (jelen perbeli jogi képviselőm) azt az indítványt tette, hogy az eljárást szüntesse meg a bíróság, mivel a vádiratból nem állapítható meg, hogy én, Juhász Ferenc vádlott milyen jogszabálysértés alapján lettem megvádolva, nincs a vádnak törvényes alapja.

A védői indítványt követően a Pesti Központi Kerületi Bíróság a Központi Nyomozó Főügyészség vádiratát visszaküldte és 30 napos határidőt adott a tárgyalásra alkalmatlan vádirat ismételt előterjesztésére 5.B.11.879/2013/5-I. számú végzésével.

Az ismételten előterjesztett vádiratból sem derült ki, hogy milyen jogszabályt sértettek a vádlottak, azonban az eljárást nem szüntette meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság. Lefolytatta az eljárást és széles körű bizonyítás felvételét követően ítéletet hozott.

A Központi Nyomozó Főügyészség vádbeszédében velem, Juhász Ferenc vádlottal szemben hűtlen kezelés büntette miatt végrehajtandó szabadságvesztést és közügyektől eltiltást indítványozott. Mind a én, Juhász Ferenc felperes, mind pedig a védőm természetesen bűncselekmény hiányában történő felmentésre tett indítványt.

Engem, mint I. rendű és [REDACTED] rendű vádlottat bűncselekmény hiányában felmentett a Pesti Központi Kerületi Bíróság az ellenünk emelt vád alól a 2014. február 28. napján kelt 105.B.13.367/2013/14. számú ítéletével.

Az ítélet ellen a Központi Nyomozó Főügyészség fellebbezést jelentett be mind ellenem, mint I. rendű, mind pedig [REDACTED] endű vádlott terhére a bűnösségünk megállapítása végett.

Velem szemben és [REDACTED] szemben az ügyészség börtönbüntetés kiszabását indítványozta, valamint mellékbüntetésként közügyektől eltiltást, továbbá a II. rendű vádlottra vonatkozóan vagyonek kobzást.

A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 25.Bf.9811/2014/6. számú határozatával az elsőfokú felmentő ítéletet hatályon kívül helyezte és – törvénysértő módon – megállapította azt, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak az ügyben nem volt hatásköre, és áttette elbírálás végett az ügyet a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsához.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa az iratokat felterjesztette a Kúriára, mivel korábban már a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa megállapította, hogy az ügyben a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak van hatásköre, és ennek ellenére állapította meg ennek ellenkezőjét egy alacsonyabb szintű bíróság, a Fővárosi Törvényszék másodfokú tanácsa.

A Kúriához való felterjesztés kapcsán a Legfőbb Ügyészség indítványa a Kúria Bkk.I.865/2015/4. számú határozatából kitűnően törvénysértő volt. A Legfőbb Ügyészség Bf.1254/2012/1. szám alatti indítványával ugyanis annak a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak a kijelölésére tett indítványt, amely bíróság az elsőfokú felmentő határozatot hozta, amelyet kizárólag azért helyezett hatályon kívül – törvénysértő módon – a Fővárosi Törvényszék, mert az volt a téves jogi álláspontja, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak nem volt az ügyben hatásköre.

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 25.Bf.9811/2014/6. számú határozatát hatályon kívül helyezte, és kötelezte a Fővárosi Törvényszéket arra, hogy érdemben bírálja el a Pesti Központi Kerületi Bíróság 105.B.13.367/2013. számú elsőfokú felmentő ítéletét.

A Fővárosi Törvényszék másodfokú tanácsa a 23.Bf.10.062/2015/5. számú ítéletével a felmentő ítéletet megváltoztatta és nekem, Juhász Ferenc I. rendű vádlottnak, a jelen per felperesének és [REDACTED] rendű vádlottnak a bűnösségét megállapította.

A bűnösséget megállapító ítélet ellen védőmmel együtt bűncselekmény hiányában történő felmentés iránti fellebbezést terjesztettünk elő. A fellebbezés folytán ismét a Fővárosi Ítéltáblára került az ügy. A harmadfokú eljárásban a vádhatóság végrehajtandó börtönbüntetés kiszabását és közügyektől eltiltást indítványozott mind rám, Juhász Ferenc felperesre, mind pedig [REDACTED] ádlottra azzal, hogy fenntartotta a II. rendű vádlott vonatkozásában a vagyonelkobzásra tett indítványt is.

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság jogerős ítéletével mind Juhász Ferencet, mind pedig [REDACTED] az ellenük emelt vád alól felmentette bűncselekmény hiányában.

Az eljárás adataiból megállapíthatóan ellenem, Juhász Ferenc felperes ellen a büntetőeljárás az elszámoltatási kormánybiztos 2011. február 24-én kelt feljelentésével kezdődött és a 2016. június 20-án hozott jogerős felmentő ítélettel végződött, így 2016. június 20. napjáig tartott a büntetőeljárás ellenem.

Az eljárás megindításakor parlamenti képviselő voltam, a Honvédelmi és Rendészeti bizottság tagja.

Az ellenem, mint volt honvédelmi miniszter ellen az Ügyészség által folyamatba tett büntetőeljárás rendkívül nagy közérdeklődésre tartott számot. Igen jelentős károkat okozott nemcsak nekem, hanem annak a politikai közösségnek - nevezetesen a Magyar Szocialista Pártnak - is, amelynek a tagjaként - és honvédelmi minisztereként - követtem el a vádhatóság szerint a bűncselekményt.

Felmérhetetlen vagyoni és nem vagyoni kárt okozott az eljárás nekem, mint politikusnak, képviselőnek, magánembernek és a családomnak is.

A jelenlegi kormánypártokhoz közeli elektronikus és írott média velem szemben médiahadjáratot, médialincselést folytatott. Azt, hogy milyen lejárató kampány folyt ellenem, jól példázza az, hogy ha és amennyiben az interneten rákeresünk Juhász Ferenc nevére az ellene indított büntető eljárás vonatkozásában úgy több ezer negatív tartalmú írás lelhető fel jelenleg is az interneten.

A büntetőeljárás során mind én, mind pedig a védőm minden törvényes jogorvoslatot kimerítettünk annak érdekében, hogy engem, Juhász Ferenc felperest a törvénytelen vád alól felmentsenek, illetőleg ellenem az eljárás megszüntetésre kerüljön.

Az eljárás rajtam és a II. rendű [REDACTED] kívül álló okokból húzódott évekig, ugyanis nem volt olyan eset, hogy a tárgyaláson bármilyen okból ne jelentünk volna meg, mint vádlottak, és a vádlottak magatartásával nincs összefüggésben az, hogy több ügyészi, bírói fórumot is megjárt az ügy – indokolatlanul – a jogerős felmentésemig.

A 2011-ben indult ügy idején ugyan még országgyűlési képviselő voltam, azonban az MSZP, amelynek korábban elnökségi tagja, országos elnökhelyettese voltam, a büntetőeljárás miatti médiahadjárat miatt a 2014-es országgyűlési választásokon az MSZP országgyűlési listáján nem jelölt olyan – a szavazólapon is látható – helyen, ahol listáról bekerülhettem volna a parlamentbe, tekintettel arra, hogy egy folyamatban lévő büntetőeljárás úgy a jelöltet, mint az őt jelölő pártot, a politikai közösséget kompromittálta volna a közvélemény előtt.

Abban az egyéni választókerületben, ahol korábban engem egyéni képviselőként is megválasztottak, részben az ellene folyó büntetőeljárásnak is köszönhetően csak a harmadik helyet tudtam megszerezni. Nem kerültem be 2014-ben a parlamentbe, annak ellenére, hogy 1994-től 2014-ig megszakítás nélkül országgyűlési képviselő voltam. A folyamatban lévő büntetőeljárás miatt sem Budapesten, sem Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében az önkormányzati

választáson képviselőként nem indulhattam a folyamatban lévő büntetőeljárás miatt.

Az F/2. alatt csatolt önéletrajzomból kitűnően a rendszerváltás óta fő hivatású politikus voltam. Azt követően, hogy nem kerültem be ismét 2014-ben a parlamentbe, parlamenti képviselői mandátumom megszűnt, a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően hat hónapig végkielégítésben részesültem. Ezt követően munkaviszonyt létesíteni nem tudtam.

Amíg arra jogszabályi lehetőség volt munkanélküli segélyben részesültem. Több mint egy éve már semmilyen jövedelmem nincs.

A fentiekből kitűnően nekem, Juhász Ferenc felperesnek rendkívül jelentős vagyoni és nem vagyoni károm keletkezett amiatt, hogy az Ügyészség egy minden törvényes alapot nélkülöző eljárást indított ellenem, majd vádat emelt. A vádirat megalapozatlansága és az Ügyészségnek a felmentő ítélet elleni teljesen indokolatlan, megalapozatlan és értelmetlen fellebbezése miatt mintegy hat évig büntetőeljárás hatálya alatt álltam.

A minden törvényes alapot nélkülöző meghurcoltatásom igen jelentős kárt okozott a családomnak is, akik kénytelenek voltak azzal együtt élni, hogy az Ügyészség folyamatosan börtönbüntetés kiszabását indítványozza. Ezzel kellett együtt élni feleségemnek, kis- és nagykorú gyermekeimnek, valamint idős szüleimnek és testvéremnek is.

A családomat ért vagyoni és nem vagyoni kár, illetve az álláspontom szerint őket megillető sérelemdíj összecszerűen nem meghatározható a vagyoni károk vonatkozásában. A nem vagyoni kár, szinte felbecsülhetetlen, hiszen egy fő hivatásban politikusként dolgozó parlamenti képviselő politikai pályafutását lehetetlenítette el, törte meg a minden törvényes alapot nélkülöző büntetőeljárás.

A fenti tényállást részletesen leírtam, majd benyújtottam a Budapest Környéki Törvényszékhez, ahova a polgári peres keresetemet előterjesztettem. A keresetlevélhez kértem, hogy szerezz be a Törvényszék az összes nyomozati anyagot, valamint az eljáró bíróságok iratait. Ezen indítványom indoka az volt, hogy a gyanúsított kihallgatástól kezdődően egészen a bűncselekmény hiányában

történő felmentésemig keletkezett összes iratokból az állapítható meg, hogy minden törvényes alapot nélkülözött a gyanúsításom is és az ellenem benyújtott vád is. Az ellenem mintegy hat évig tartó büntető eljárás, amely végül is a bűncselekmény hiányában történő felmentéssel végződött.

A kárigényem jogalapjaként – tekintettel arra, hogy az eljárás még a régi Ptk. hatályának idején kezdődött - a Ptk., (az 1959. évi IV. törvény) 339. § (1) bekezdését, és a 349. § (1) bekezdését jelöljük meg.

Álláspontom szerint a büntetőeljárás irataiból, mint közokiratokból, a jogerős felmentő ítéletből egyértelműen megállapítható az, hogy az alperesekkel szemben mind a vagyoni, mind a nem vagyoni kárigényem alapos.

A nem vagyoni kárigényem ténybeli indokai. Egy kis szabolcsi faluban kezdtem el politizálni és sokévi munkám eredményeként lettem több cikluson keresztüli országgyűlési képviselőiséget követően hazám honvédelmi minisztere, majd az MSZP országos alelnöke. Az ellenem alaptalanul indított büntetőeljárás politikai pályafutásomat gyakorlatilag kettétörte, az ország lakossága előtt lejáratott.

A keresetemet a Budapest Környéki Törvényszék 20.P.20.101/2018/32 számú ítéletével elutasította.

Az ítélet ellen benyújtott fellebbezésemet a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.21.081/2019/9 számú ítéletével elutasította.

Az eljáró bíróságok ítéletei ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmemet a Kúria a Pfv.III.21.270/2020/7 számú ítéletével elutasította. (A Kúria határozatát 2021. október 24. napján vettük át, így megállapítható, hogy a jelen alkotmányjogi panaszt a törvényes határidőn belül terjesztjük elő.)

A fenti tényállás alapján az ellenem folyó büntető eljárás és a polgár peres eljárás irataiból, a beszerzett bizonyítékokból egyértelműen megállapítható, hogy a fent

felsorolt, a jelen alkotmányjogi panasszal megsemmisíteni kért ítéletek nem csupán törvénysértők, hanem Alaptörvény ellenesek is.

Előadom, hogy valamennyi jogorvoslati lehetőséget kimerítettem egy olyan ügyben, ahol közel hat évig álltam ártatlanul büntető eljárás hatálya alatt úgy, hogy volt olyan időszak, amikor egészen kirívó törvénysértés mellett – nem jogerősen – a II.r. alperes Fővárosi Ítélőtábla másodfokon eljáró tanácsa szabadságvesztés büntetésre ítélte. Ezt a büntetést felfüggesztette, amelyre az I.r. alperes annak érdekében fellebbezett, hogy engem jogerősen a III. fokú bíróság ítéljen végrehajtandó szabadságvesztésre.

Az ügyemben hozott ítéletek ellen benyújtott fellebbezésemben részletesen megjelöltem azokat a durva törvénysértéseket, melyekkel az alperesek velem szemben és a családommal szemben elkövettek. Valamennyi fellebbezésemet, illetve a felülvizsgálati kérelmemet az eljáró bíróságok elutasították.

Annak érdekében, hogy jogszerűen a Nemzetközi Bírósághoz fordulhassak, kénytelen vagyok az Alkotmánybírósághoz fordulni annak ellenére, hogy mint egykori szocialista pénzügyminiszter az Alkotmánybíróság összetételét és gyakorlatát ismerve különösebb reményt nem táplálok az alkotmányjogi panaszom pozitív elbírálása kapcsán, annak ellenére, hogy talán elég lenne az Alaptörvény 28. cikkét felhoznom az ítéletek Alaptörvény ellenességére. Az Alaptörvény 28. cikke szó szerint az alábbiakat tartalmazza:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józanésznek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Előadom, hogy a jogállamiságban és a törvény előtti egyenlőségben bízva benyújtottam a Kúriához a részletesen indokolt felülvizsgálati kérelmemet.

A felülvizsgálati kérelmet a Kúria elutasította.

Perújítási kérelem nincs folyamatban, így az alkotmányjogi panasz elbírálásának törvényes akadálya nincs.

Álláspontom szerint az érintettséget az eljárás iratai egyértelműen igazolják, hiszen ellenem indított a Legfőbb Ügyész egy olyan feljelentés alapján, minden törvényes alapot nélkülöző eljárást, ahol még a feljelentés is azt tartalmazta, hogy az adott ügyben a miniszterként hozott döntéseim törvényesek voltak.

Miután a FIDESZ érdeke a választási kampányban beígért szocialista politikusok elszámoltatása volt, ezért indították ellenem a büntető eljárást, és álltam büntető eljárás hatálya alatt, minden törvényes indok nélkül közel hat évig.

Előadom, hogy már a gyanúsításomkor is, az első kihallgatásomkor arra kértem az ügyészséget a védőmmel együtt, hogy közöljék azt, hogy milyen jogszabályt sértettem meg és a gyanúsítás ellen is panaszt terjesztettem elő. A válasz az volt, hogy a Legfőbb Ügyészség fogja elbírálni a panaszomat és majd meg fogom tudni, hogy milyen jogszabályt sértettem. Természetesen a kérdésekre nem kaptam választ, a panaszom elutasításának egyetlen indoka volt, „a panasz alaptalan”.

Az Ügyészségnek hosszadalmas nyomozást követően sem sikerült egy olyan vádiratot benyújtani a bíróságnak, amelyet a politikailag is kiemelt figyelmet érintő ügyben a védőm indítványára ne küldött volna vissza az Ügyészségnek az I.fokú bíróság azért, mert nem felelt meg a vádirat a törvényes követelményeknek, jogszabályi hivatkozásoknak, előírásoknak.

A felmentő ítélet ellen nekem és védőmnek fellebbezni nyilván nem kellett, hiszen bűncselekmény hiányában mentett fel a bíróság. Az ügyészi fellebbezés folytán folytatódott az ügy kálváriája és az én kálváriám. A II.r. alperes Fővárosi Törvényszék ugyanis megállapította a hatáskörének hiányát, és áttette a Katonai Törvényszékre az ügyet, arra a Katonai Törvényszékre, akivel szemben a felettes Katonai Ítéltábla már korábban megállapította a Pesti Központi Kerületi Bíróság illetékességét. A Fővárosi Katonai Törvényszék épp erre hivatkozással megküldte az ügyet elbírálás végett a Kúriának.

A Kúria döntött, megállapította, hogy az engem felmentő Pesti Központi Kerületi Bíróságnak megvolt a hatásköre, és illetékessége, és kötelezte a II.r. alperest a korábbi döntéstől eltérő másik tanácsát arra, hogy érdemben tárgyalja az ügyet. Itt már alapvető kógens büntetőeljárás törvényi szabályok megsértése mellett sikerült teljesíteni a II.r. alperes tanácsának a kormánypárt politikai elvárásait, és megállapította a bűnösségemet úgy hogy a bűnösség megállapításának a lehetőségét is kizárta velem szemben a törvény, mivel a II.r. alperes másodfokú tanácsa úgy állapította meg a bűnösségemet és ítelt szabadságvesztésre, hogy kizárólag az ügyészi fellebbezést vette figyelembe, bizonyítást nem vett fel, ami azt jelentette, hogy a tényálláshoz kötött volt, - és nem a törvény és valamiféle bírói gyakorlat szerint – nem ítéltetett volna el engem, mint felmentett vádlottat.

Azzal kellett együtt élnem nekem és a családomnak közel egy évig, hogy bűncselekményt követtem el a Fővárosi Törvényszék ítélete szerint úgy, hogy ráadásul még az I.r. alperes a felfüggesztett szabadságvesztést kiszabó ítéletet

megfellebbezte azért, hogy velem szemben végrehajtandó szabadságvesztést szabjanak ki.

Hivatkoznak az általam jelen alkotmányossági panasszal támadott ítéletek arra, hogy nem történt kirívó törvénysértés. Az a kérdés vetődik fel, hogy hogyan lehetséges ez?, hogy a Fővárosi Törvényszék három hivatásos bíróból álló tanácsának nincs fogalma az általa nap-mint nap alkalmazott Be.352§-ról. Ez a § kizárta ugyanis azt, hogy a büntetőjogi felelősségem megállapításra kerüljön. Mégis megállapításra került.

Ha ez nem kirívó törvénysértés, akkor már természetesen az sem kirívó, hogy Polt Péter úgy kéri a mentelmi jogom felfüggesztését, hogy még a feljelentő megfelelési kényszerben szenvedő Budai Gyula elszámoltatási kormánybiztos sem meri leírni azt, hogy bűncselekményt követtem el, különös tekintettel arra, hogy a korábbi igazságügyi államtitkár Dr. Hende Csaba által vezetett Honvédelmi Minisztérium a Budai indítványára a jelen perbeli ügyet megvizsgáltatta a HM jogi szakembereivel, és azt állapították meg, hogy formálisan a jogszabályok be lettek tartva.

Ha a Kúria döntésének indokait pontonként vizsgálat alá vesszük (Kúria ítélet 73-88. pont) megállapítható nem csupán az Alaptörvény ellenessége, hanem több ponton a törvénysértő volta is.

A 73. pontban azonnal előre bocsájtja, hogy a Kúria kizárólag a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által megjelölt, tartalmában is kifejtett anyagi és eljárásjogi jogszabálysértéseket vizsgálhatja. „Ez azt jelenti, hogy sikerült a jogalkotóval elfogadtatni azt a szabályt, hogy a felülbírálat tartalmi és porjogi kereteit a felülvizsgálati kérelem határozza meg.”

Ezek a megállapítások is álláspontom szerint megérnének egy Alkotmánybírósági vizsgálatot. Ez ugyanis a mindennapokban azt jelenti, hogy ha a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél nem jelöli meg a Kúria felé pontosan, hogy az eljáró bíróság ítéletei milyen jogszabályt sértenek, vagy valamilyen törvénysértést a felsorolásból kihagy, úgy az azt jelenti, hogy elbírálásra ott van a Kúria előtt a felülvizsgálat, észleli is nyilván a törvénysértést, azonban mivel pontosan nem jelöli meg a kérelmező, ezért nem bírálja el.

A Kúria azt is közli, hogy a büntető ügy III. fokú szakaszával kapcsolatosan az általam felvetett kifogásokat nem bírálja el, mert „a Fővárosi Ítéletábla – mint önálló jogi személy – nem volt peres fél.” (Ítélet 74. pontja) Ehhez képest a III. fokú eljárás során miután engem felmentettek, nem is kellett, hogy pert indítsak a Fővárosi Ítéletábla, mint önálló jogi személy ellen, épp a felmentő rendelkezések miatt. Azt pedig, hogy sérelmeztem, hogy az I.r. alperes nevezetesen az

Ügyészség velem szemben még a III. fokú eljárásban is széles körű nyilvánosság előtt végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását indítványozta, az az I.r. alperes törvénysértésének alátámasztására hoztam fel, nem pedig a III. fokú eljárásra kifogásként.

A 75. pontban egyszerűen valótlanságot állít a Kúria, ugyanis a szükséges jogszabályokat megjelöltük. Tényszerűen nem igaz az, hogy nem lett megjelölve az, hogy melyek azok a kirívó jogszabálysértések, amelyeket az I. és a II. fokú bíróság figyelmen kívül hagyott. Elég az, hogy csak annyira utalnánk, hogy a Be. szabályainak semmibe vételével ítélte el engem szabadságvesztésre a Fővárosi Törvényszék II. fokú tanácsa, vagy csak annyira hivatkoznánk, hogy minden bizonyítás felvétele nélkül a nyomozati anyag teljes figyelmen kívül hagyásával, tanúkihallgatás mellőzésével hozta meg az I.fokú Budapest Környéki Törvényszék az ítéletét. Elég, ha csak arra hivatkozok, hogy számtalan helyen, így a Kúria felülvizsgálatban is leírtam, hogy politikai okokból üldöztek, mert szocialista honvédelmi miniszter voltam, és az elszámoltatás volt a vezető kormánypárt politikai célkitűzése, célja.

Az én ügyemet emlegette az elszámoltatási kormánybiztos, mint az elszámoltatás vezérhajóját az egész országban, az elektronikus és írott sajtóban.

A Kúriai ítélet 76. pontja szerint velem szemben az alperesek megalázó lealacsonyító módon nem jártak el. Az én álláspontom szerint miután jogerős ítélet állapítja meg, hogy nem követtem el bűncselekményt, lealacsonyító az, hogy engem rabosítanak, gyanúsítottként kihallgatnak, gyanúsítottként figyelmeztetnek, hogy én ne tegyek politikai nyilatkozatot. Megalázó és lealacsonyító az, hogy a Büntető eljárási törvény tudatos megsértése mellett ítélte el engem három hivatásos Fővárosi Törvényszéki bírő, akikről nehéz elhinni azt, hogy nem tudták azt, hogy az elítélésemre bizonyítás felvétele nélkül, nem volt jogszabályi lehetőség. (Jellemző módon erről az ítélethirdetésről a sajtó semmilyen tájékoztatást nem kapott, és csak azért van meg az ítélethirdetés filmen, mert az ATV. egy stábja az épületben volt, és felvette azt az ítéletet, amelyhez képest a jelen ügy tárgyát ugyan nem érintő, - de olyan törvénysértés is előfordult, hogy a II.r. vádlott feleségére írásba foglalt ítélet szerint úgy szabtak ki vagyonekobjást, hogy azt a szóban kihirdetett ítélet egyáltalán nem tartalmazta.

Ez szükség esetén filmfelvétellel bármikor bizonyítani lehet. A szóban kihirdetett – jogerős – ítélet még nem tartalmazta a perben egyáltalán nem álló tanúként, gyanúsítottként ki nem hallgatott [REDACTED] feleségére vonatkozó vagyonekobjást, az írásbeli ítélet azonban igen. Tehát olyan személlyel szemben alkalmazott a Fővárosi Törvényszék II.fokú tanácsa vagyonekobjást, aki soha

ebben az ügyben kihallgatva nem volt, gyanúsítva nem volt, az ügyben teljesen kívül álló. Az egyetlen bűne az volt, hogy ő volt a II.r. vádlott ██████████ államtitkár felesége. Természetesen a Kúria szerint és a „állandóan követett bírói gyakorlat szerint” nem kirívó jogalkalmazási és jogértelmezési tévedések.

A Kúriai ítélet 77. pontja olyan jogi csűrös-csavarás, aminek különösebb köze nincs a jelen ügghöz, csupán azt próbálja megmagyarázni a Kúria, hogy az én ügyemben miért nem kell alkalmazni az egyébként mindenki számára, különösen a bíróságok számára kötelező Bszi. 6.§-át. A Bíróságok szervezetéről szóló 2011. évi CLXI. tv. 6. §-a ugyanis azt tartalmazza, hogy a bíróság határozata mindenkire kötelező, ideértve azt is, ha a bíróság valamely ügyben hatáskörét, vagy ennek hiányát állapítja meg. Azt állítja a Kúria, hogy ezt a szabályt a Pp. felülírja.

A jelen alapperben előterjesztett keresetben részletesen, tételesen megjelöltük azt, hogy milyen jogszabályokat sértett az I.r. alperes és a II.r. alperes. Az alperesek eljárása az én ügyemben egészen durván Alaptörvény ellenes és törvénysértő. Szó sincs arról, hogy csak annyi történt, hogy az alperesi hatóságok tévesen értelmezték és alkalmazták a jogszabályokat.

A Kúria arra hivatkozik, hogy a régi Pp.4.§.(1).bek. értelmében a bíróságot a határozatának meghozatalában a hatóság döntése, vagy a fegyelmi határozat illetve az azokban megállapított tényállás nem köti. A jogerős ítélet rendelkezése alkalmazását a Bszi.6.§.-ban foglaltak alapján láttá mellőzhetőnek.

A Bszi., az Alaptörvény és más sarkalatos törvények igen durva megsértésére mi az eljárás során azért hivatkoztunk, mert amikor a felmentő ítélet először felkerült a II.r. alperes civil büntető tanácsához, ekkor törvénysértő volt az ügy áttétele ahhoz a Fővárosi Katonai Törvényszékhez, amely hatáskörének hiányát a felettes Fővárosi Katonai Ítéltábla megállapította.

Az eljáró bíróságok e nyilvánvaló törvénysértése további Alaptörvény ellenes törvénysértést generált, ugyanis 1 év és 2 hónappal hosszabbította meg az eljárást azért, mert a törvény által előírt 30 nap helyett 1 év és 2 hónapot kellett várni arra, hogy egyáltalán az eljárás folytatódjon. Alaptörvényi rendelkezést sértettek az eljáró bíróságok, hiszen részben egy jogerősen elbírált hatásköri kérdést bírált felül egy alacsonyabb rendű bíróság, részben pedig sérti az Alaptörvénynek azon rendelkezését, mely előírja, hogy más ügyekhez hasonlóan az én ügyemben is az ésszerű határidőket a hatóságoknak be kellett volna tartani.

Fellelhető olyan Kúriai eseti döntés, (BH.2018.141.) ahol egy rágalmozási ügynek a 2 éves elhúzódása miatt sérelem díjat ítélt meg a Kúria. Ehhez képest, az esetben csak ez a törvénysértése a II.r. alperesnek 1 év 2 hónappal

hosszabbította meg az eljárást, és minden ténybeli, vagy különös indok nélkül, 5 év és 4 hónapig álltam a büntető eljárás hatálya alatt.

Az alperesek kirívóan törvénysértő jogalkalmazási és jogértelmezése miatt, a kormánypárti lakájmédia ország-világ előtt, mint bűnözőt meghurcolt. Immár 11 éve viselem az alperesek törvénytelenégeit. Azt, hogy végre eljuthassak egy valóban objektív, és független bírósági fórumhoz a Nemzetközi Bíróságra, ki kell érdítenem az összes magyar fellebbezési fórumokat. Eddig a polgári peres eljárás során kénytelen voltam kifizetni 7.500.000.-Ft illetéket.

Amikor ellenem a Legfőbb Ügyész a mentelmi jogom felfüggesztését kezdeményezte, a lefolytatott törvénysértő eljárás előtt 11 évvel a hazám minisztere voltam, a pártom alelnöke, elnökhelyettese voltam, országgyűlési képviselő és köztisztviselő álló személy.

Ha most valaki az internet a böngészőben rá keres a nevemre, több ezer olyan bejegyzés, vagy komment olvasható, ami karaktergyilkos, és a jelen büntető ügygel hozza összefüggésbe a nevemet. Nem kívánom részletezni, de ez a körülmény rányomta a bélyegét a magánéletemre is, és ennek az ügynek a következményeit megsínylették velem együtt a szüleim, gyermekeim, családom is. Ezért az eljáró bíróságok szerint senki nem felel, mert „az állandóan követett bírói gyakorlat szerint csak kirívó jogsértés és jogalkalmazás,, esetén jár kártérítés.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az is megér egy vizsgálatot egy olyan jogrendszerben, ahol nem precedens jog van, Alaptörvény és írott kógens jogszabályok vannak, hogyan lehetséges az, hogy a „bírói gyakorlat” döntse el azt, hogy ügyészségi, bírósági károkozás esetén milyen mértékűnek kell lenni a törvénysértésnek ahhoz, hogy összes kárt ne a törvénysértő viselje, hanem a károsult.

Azt is tisztelettel kérem, hogy vizsgálja meg az Alkotmánybíróság, hogy mennyiben egyezik meg az Alaptörvény R. cikkével ez a gyakorlat. Ez a cikk az R.cikk. azt tartalmazza, hogy az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire nézve kötelezők. Az Alaptörvény XV. cikke szerint a törvény előtt mindenki egyenlő. Felvetődik a kérdés, hogy hogyan működik a törvény előtti egyenlőség, ha a nyilvánvaló törvénytelenséget elkövető hatóságok a legcsekélyebb mértékben sem felelnek a nekem okozott vagyoni és nem vagyoni hátrányokért, és az összes gondatlan, vagy szándékos következményt nekem kell viselni, akit ártatlanul több mint öt éven keresztül meghurcoltak. Ez jelentené a törvény előtti egyenlőséget?

Az esetemben felvetődik az a kérdés is, hogy mennyiben érvényesült velem szemben az Alaptörvény XXVIII. cikke. A II.r. alperes II. fokon eljáró mindkét

tanácsa olyan durva törvénysértéseket követett el az én terhemre, amely alapjaiban kétségessé teszi azt, hogy független és pártatlan bíróság járt el az ügyemben. Az pedig kétséget kizáróan bizonyított, hogy ésszerű határidőn belül nem jártak el az ügyemben. Sértik tehát az ítéletek az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglaltakat is.

Tisztelettel kérem, hogy azt a kérdést is vizsgálja meg az Alkotmánybíróság, hogy az ellenem folyamatban volt eljárás során hogyan valósult meg velem kapcsolatban az Alaptörvény II.cikke, amely szerint „Az emberi méltóság sérthetetlen.” Engem gyanúsított kihallgatással, rabosítással, alaptalan váddal, és elítéléssel az alperesek hatóságai megaláztak.

A szabadság és felelősség keretében az Alaptörvény I. cikke szerint „Az ember sérthetetlen, és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelessége.” Az Alaptörvény VI. cikkeje értelmében „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a jó hírnevét tiszteletben tartsák.” E vonatkozásban is Alkotmányellenesek az alperesek cselekményei. Nyilvánvaló dolog az, hogy teljesen tönkre tették a jó hírnevemet az alaptalan gyanúsítással, rabosítással, bűnösség megállapításával, a vádlottak padjára küldéssel, a börtönbüntetésre ítéléssel.

Az Alaptörvény XXIV. cikke az alábbiakat tartalmazza:

- (1) „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.
- (2) Mindenkinek joga van a törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.”

Az Alaptörvény e cikkeit is alapvetően sértik az általam a jelen alkotmányossági panaszban megsemmisíteni kért ítéletek. Az Alaptörvényben szó sincs arról, hogy csak kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési magatartás alapozza meg a hatóságok kártérítési felelősségét.

A saját példámra utalva ebben a körben néhány számomra fontos, és bizonyított tény, illetőleg körülményt szeretnék kiemelni.

Velem – a korábbi szocialista miniszterrel - szemben annak a Budai Gyula elszámolási kormánybiztosnak a feljelentése alapján indított eljárást az egykori FIDESZ-es országgyűlési képviselő jelölt Polt Péter Legfőbb Ügyész, akit a FIDESZ-es 2/3-os kormánytöbbség választott meg több cikluson keresztül Legfőbb Ügyésznek 2/3-os többséggel. Miután az ügyemet a Legfőbb Ügyészség

is felügyelte, így nyilvánvalóan az Alkotmánybíróság számára is rendelkezésre álló büntető anyagából a Legfőbb Ügyész is tapasztalhatta, hogy Budai Gyula, aki néhány évig katonai ügyész volt, és engem feljelentett, ugyan olyan jogszabályi alkalmazások mellett vette meg néhány 100.000.-Ft-ért a HM-től a két szobás ■■■■■ lakását.

De az a tény is feltárássra került, hogy elődöm a FIDESZ-es honvédelmi miniszter ugyanolyan jogszabályok alapján járult hozzá a katonák és a kettős jogállású személyek lakásvásárlásához, mint én, ennek ellenére, úgy, hogy amikor az eljárás indult, a korábbi miniszter ezen tevékenységével kapcsolatos elévülés még nem történt meg. Ennek ellenére velem szemben egy megalapozott mindenre kiterjedő felmentő ítéletet követően, éveken át börtönbüntetésre tett indítványt az Ügyészség, míg ugyanezekért a cselekményekért a legcsekélyebb felelősségre vonást sem kezdeményezte az Orbán kormány honvédelmi minisztere ellen.

Tisztelettel kérem, hogy vizsgálja meg az Alkotmánybíróság, hogy itt tényleg nincs szó részrehajlásról, tényleg érvényesül az Alaptörvényi szinten rögzített egyenlő elbánás elve? A Törvény előtti egyenlőség?

Nekem nyilvánvalóan igen korlátozottak a lehetőségeim arra vonatkozóan, hogy igazoljam a bíróság részrehajlását azokban az ügyekben, ahol a kormánypárti vagy ellenzéki személyek vagy ügyek kerülnek szóba. Tény az, hogy az ellenem folyó büntető eljárás idején az a Handó Tünde volt az OBH vezetője, és valamennyi magyar bíró igazgatásrendészeti felettese, akinek a férje Szájer József a vezető kormánypárt Európai Parlamenti frakciójának a vezetője volt. Ő volt az, aki Dávid Ibolyát, Herényi Károlyt felmentő ■■■■■ immár a nemzetközi bíróság ítélete szerint is törvénytörő módon nem volt hajlandó magasabb bírósági beosztásba helyezni.

Az alperesek ilyen személyi vezetése mellett sajnos nagy a kísértés arra, hogy ne járjanak el pártatlanul az alperesek köztisztviselőként. Azt, hogy egy felmentő ítéletet úgy próbál meg egy három hivatásos bíróból álló fővárosi büntető tanács ellehetetleníteni, hogy abszolút eljárási szabályszegés mellett törvénytörő módon helyezi hatályon kívül a felmentő ítéletet, és áttesz egy alacsonyabb fokú bírósághoz, nem éppen a pártatlanságra utal.

De, ebben az ügyben van még lejjebb is, ugyanis miután a Kúria kötelezte a II.r. alperes II. fokú tanácsát, hogy tárgyalja le az ügyemet a másik szintén három hivatásos bíróból álló fővárosi büntető tanács a Be. 352.§. teljes negligálása mellett engem börtönbüntetésre ítélt. Nyilván a pártatlanság jegyében, vagy azért, mert ezen tanács tagjai tisztában voltak azzal, hogy a hatalom nem azt várja el tőlük, hogy engem felmentsen, hanem a FIDESZ választási ígéretének megfelelően engem ha bűnös vagyok, ha nem engem elítéljen.

Csekély jogalkalmazási és jogértelmezési problémáról beszélnek az eljáró bíróságok ítéletei, ehhez képest az elmúlt évtizedekben soha nem fordult elő az, hogy a Fővárosi Törvényszéknek, vagy bármelyik vidéki II. fokú büntető tanácsnak a hatályon kívül helyező végzését a Kúriához kelljen felterjeszteni, és a Kúriának kelljen dönteni hatásköri kérdésben, mert egy alacsonyabb rendű bíróság semmibe veszi a felettes Ítélőbíróság döntését egy felmentő ítélet megsemmisítése érdekében. Ezek lennének azok a nem kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési kérdések.

Azt, hogy ezt a ténybelileg egyáltalán nem bonyolult két vádlottas ügyet milyen szintű törvénysértésekkel nyomozta le az I.r. alperes, arról regényt lehetne írni. A tábornok perben büntető eljárás hatálya alatt álló gyanúsítottakat az I.r. alperes ügyészei velem kapcsolatban próbálták terhelő vallomásra bírni. Ennek számtalan bizonyítéka fekszik el már a nyomozati anyagban. Még ezek a presszió alatt álló magas rangú tisztek sem tudtak semmilyen terhelőt felhozni, amit bármire is fel tudott volna használni az I.r. alperes.

Semmi nem indokolta azt, hogy a nyomozati szak több mint egy évig tartson. Semmi nem indokolta azt sem, hogy a vádirat benyújtását követően az ügyem áttételre kerüljön a Kaposvári Katonai Törvényszékre azzal, hogy össze legyen kapcsolva a tábornok per néven elhíresült eljárással.

Miután Kaposvárról visszakerült ismét áttételre került a Fővárosi Törvényszékre. Ezt követően került az ügyem a Fővárosi Katonai Ítélőtáblára. Innen került vissza az I.r. alperes vádirata a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz úgy, hogy a vádirat alkalmatlan volt tárgyalásra, ezért védőm indítványára 30 napra visszaküldte a bíróság a Központi Nyomozó Főügyészséghez.

Ezt követően született meg az igen széles körben és alaposan felvett bizonyítást követően a felmentő ítélet, amelyet az I.r. alperes amennyiben nem a megfélemlítési kényszer vezeti a kormányzati szervek irányába, akár tudomásul is vehetett volna. De nem ez történt, börtönbüntetés kiszabását kérte, és felkerült a Fővárosi Törvényszékhez az ügyem.

A Fővárosi Törvényszék hatályon kívül helyezte a felmentő ítéletet, megállapította, hogy annak a PKKB-nak nem volt hatásköre az ügyben, akit tárgyalásra a Fővárosi Törvényszék felettes bírósága a Katonai Ítélőtábla egyébként kijelölt. Miután a hatályon kívül helyezés kapcsán a Fővárosi Törvényszék áttette a Fővárosi Katonai Törvényszékhez az ügyet, a Katonai Törvényszék tiszteletben tartotta a Katonai Ítélőtábla korábbi döntését, és megállapította az ügyemben a hatáskörének hiányát.

Ezt követően egy olyan helyzet állt elő, amit a korabeli Be. sem szabályozott. Elkerült az ügyem a Kúriára, ahol a Kúria megsemmisítette a Fővárosi Törvényszék hatályon kívül helyező döntését, és utasította a Fővárosi Törvényszék más tanácsát, hogy tárgyalja le az ügyemet. Ezt követően ítelt el engem törvénytelenül a Fővárosi Törvényszék II. fokú tanácsa börtönbüntetésre, majd fellebbezésünk folytán felmentett bűncselekmény hiányában engem, 5 év 4 hónap után a Fővárosi Ítéltábla III. fokú tanácsa.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A fent felsorolt hatóságoktól több hatóságot járt meg az ügyem, ugyanis minden egyes áttétel esetén a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Ügyészség álláspontját is be kellett szerezni. A Központi Nyomozó Főügyészségen történt gyanúsított kihallgatást követően az ügyész szerveket is beleértve több mint 20 fórumot járt meg az ügyem, aminek nyilvánvalóan igen jelentős idő szükséglete volt.

Ez az oka annak, hogy Alaptörvény ellenes az ellenem folytatott eljárás, hiszen a XIV. cikkbe ütközik az eljárás 5 év 4 hónapig tartó elhúzódása, mely ésszerű időbeli elintézésnek nem nevezhető. A jelen beadványomban már felhívtam a figyelmet olyan elképesztő szakmai anomáliákra, ami a Fővárosi Törvényszéken folyamatban volt ügyemben mindkét tanácsnál előfordult, azonban tisztelettel szeretném felhívni az Alkotmánybíróság figyelmét, hogy az I.r. alperes esetében is jól kimutatható a megfelelési kényszer, hiszen amikor már végképp az eljárási tv. alapján sem tudtak mit tenni a törvénytelenül hatályon kívül helyezett ítélettel, és felkerült az ügy a Kúriára, akkor a Kúriánál indítványt tett az I.r. alperes az ügyben. Az indítvány pedig arról szólt, hogy helyezze hatályon kívül a Kúria – akinek erre hatásköre, se illetékessége se volt a Be. szerint – a velem szemben hozott felmentő ítéletet, és utasítsa az I.fokú bíróság más tanácsát új eljárásra.

Ebből az indítványból az állapítható meg, hogy az I.r. alperesnél kizárólag az számított, hogy valamilyen módon a felmentő ítélet megsemmisítésre kerüljön.

Az I.r. alperes állományába tartozó ügyészek általában igen magasan kvalifikált jogi szakemberek. Ekkorát nem tévedhetnek. Ez igaz a II.r. alperes mindkét II. fokon eljáró tanácsára, akik szintén II. fokon évek óta jogerősen büntető ügyben döntést hozó bírák, olyan ordító törvénysértéseket, amit az ügyemben elkövettek, álláspontom szerint nem követnek el, amennyiben pártatlanul, és nem a hatalom elvárásainak megfelelő módon döntenek az ügyemben.

A fentiekben felsoroltam – a teljesség igénye nélkül – azokat a kirívó törvénysértéseket, amelyek miatt mintegy 5 és fél évig tartott ellenem a büntető eljárás, és amelyek tönkre tették a jó hírnevemet, belegázoltak a becsületembe.

Az eljárt bíróságok ítéletéből egységesen az tűnik ki, hogy az általam felsorolt Alaptörvény, és egyéb törvényeket sértő ügyészségi és bírósági törvénysértésekre egyáltalán nem reagál.

A Kúria egész addig megy el, hogy „a régi Be. felülvizsgálati eljárásban felhívott rendelkezései (43, 172, 351, 352.§) kapcsán rögzítendő, hogy a polgári személyiségi jogi, vagy kártérítési per, nem jogorvoslati fórum. Az adott esetben erre szolgált a III. fokú eljárás, ami a felperes számára kedvezően zárult, hiszen bűncselekmény hiányában felmentették. Megsértett polgári jogi, anyagi jogi rendelkezés megjelölése hiányában a büntető eljárásjog tételesen meghatározott szabályainak sem volt relevanciája, mivel a polgári anyagi jogi jogkövetkezmény nem volt alkalmazható. (Kúriai ítélet 84. pontja)

Ez a pont Tisztelt Alkotmánybíróság arról szól, hogy minden bizonyítás felvétele nélkül a jelen alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítéleteket hozó bíróságok megállapították azt, hogy örüljek annak, hogy nem ítélték el – ártatlanul - III. fokon is. Az eljárt bíróságok szerint annak semmilyen polgárjogi következménye nem volt, hogy engem több mint 5 éven keresztül a hazámban meghurcoltak, ahol 20 éven át országgyűlési képviselő voltam, és a Magyar Honvédelmi miniszterként, a NATO miniszteri tanácsának tagja.

Számtalanszor leírtuk, és előadtuk mind a büntető, mind a polgári peres eljárás során, hogy azzal, hogy a mentelmi jogom felfüggesztését kérték, gyanúsítottként hallgattak ki, rabosítottak, több mint 5 éven át nem döntöttek el az alperesek ezt az eljárást, folyamatosan sérült a jó hírnevemhez való jogom, megrágalmaztak azzal, hogy én miniszterként olyan bűncselekményt követtem el, amiért 2 év szabadságvesztést szabtak ki.

Már a keresetlevelemben is részletesen számítással levezettem, hogy az ellenem folyó büntető eljárás miatt milyen keresetvesztesség alakult ki. Időközben bevezette a Ptk. a sérelemdíj intézményét.

Én úgy gondolom, hogy az Alkotmánybíróság azon tanácsa, amelyik ebben az ügyben is döntené fog, olyan hivatásos bírókból áll, akiknek van gyerekük, szülőjük, testvérük, házastársuk, stb. Azt szeretném kérni, hogy ne csupán bíróként vizsgálják meg az én ügyemet, hanem az általános közfelfogás szerint is. Ha bármelyik az én ügyemben eljárt bíró hozzátartozójával történne meg az, hogy ártatlanul 5 év 4 hónapig áll büntető eljárás hatálya alatt, egzisztenciálisan tönkre teszik, akkor is azt állapítanák meg, hogy az ő hozzátartozójukat nem érte sérelem, nem sérültek a személyiségi jogai, nem volt kirívó az alperesek törvénysértése, ezért nem jár kártalanítás vagy sérelemdíj?

Az eljárás összes következményeit miért a károsultnak kell viselni úgy, hogy még a polgári eljárás során milliós nagyságrendű, több millió forintos illetéket kell fizetni annak a Magyar Államnak, amelynek a hatóságai ártatlanul meghurcolták.

Az Alaptörvény 29. cikk (3) bek értelmében az ügyészi szervezetet a Legfőbb Ügyész vezeti és irányítja, kinevezi az ügyészeket. A Legfőbb Ügyész kivételével az ügyész szolgálati viszonya az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig állhat fenn.

(4).bekezdés: A Legfőbb Ügyész az ügyészek körül a Köztársasági Elnök javaslatára az Országgyűlés választja 9 évre. A Legfőbb Ügyész megválasztásához az Országgyűlési képviselők 2/3-ának szavazata szükséges.”

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Nem csupán a közvélemény, hanem az ügyészi szervek is tisztában vannak azzal, hogy a Legfőbb Ügyész Úr FIDESZ-es országgyűlési képviselő jelölt volt, a FIDESZ-es 2/3- választotta meg 9 évre, a 2/3 által alkotott Alaptörvény rögzítette azt, hogy a Legfőbb Ügyész nyugdíjkorhatár elérésekor nem köteles nyugdíjba menni, és azt is, hogy a kormánypárti 2/3 tudja megválasztani 2/3-os többséggel a Legfőbb Ügyészt. Szinte minden naposak azok a politikai vélemények, írások, amelyek arról szólnak, hogy az Ügyészség kormánypárti politikusok esetében nem jár el pártatlanul, és lényegesen szigorúbb elbírálás alá esnek a nem kormánypárti, vagy kormányközeli személyek, vagy ellenzéki politikusok.

Azt, hogy az én ügyemben is a hatalom elvárásainak megfelelően igyekezett az ügyészség eljárni, bizonyítja azt, hogy a FIDESZ-es honvédelmi miniszterrel szemben nem indult eljárás, a feljelentés szerint nem követtem el bűncselekményt, mégis kérte a mentelmi jogom felfüggesztését a Legfőbb Ügyész, ehhez képest a jelenleg nyilvános tárgyaláson a Fővárosi Törvényszéken folyamatban lévő FIDESZ-es országgyűlési képviselő ██████████ ügyében éveken át úgy folyt milliárdos költségvetési csalás miatt eljárás, hogy a mentelmi jog felfüggesztését nem kérte a Legfőbb Ügyész ██████████ annak ellenére, hogy a benyújtott vádirat szerint is az eljárás során ██████████ ülönféle módon igyekezett a büntető eljárás sikerét megghiúsítani. Természetesen vele szemben kényszerintézkedésre sem került sor ennek ellenére, nagy valószínűség szerint mert a FIDESZ-es 2/3-hoz a szavazata szükséges.

Azt, hogy az ügyemben az I.r. alperes vonatkozásában is sérült a tisztességes eljárás Alaptörvény szerinti rendelkezése egyértelműen bizonyítja az, hogy miután a Kúriához felkerült az ügy, az I.r. alperes nem a törvényes rendelkezéseknek megfelelő indítványt tette, hanem azt indítványozta, hogy a Kúria helyezze hatályon kívül az ítéletet, és helyezze vissza a felmentő ítéletet

hozó Központi Kerületi Bírósághoz. Ez az indítvány egészen durván törvénysértő, és kizárólag az az oka, hogy a Kúria büntető tanácsa előtt is szeretne volna elérni az I.r. alperes azt, hogy akár törvénysértő módon is, de kerüljön hatályon kívül helyezésre az engem felmentő ítélet.

A Kúriai ítélet szerint annál mi sem természetesebb, mint az, hogy az is az én terhemre esett, hogy a bíróság nem biztosította az első kihallgatásom hanganyagának az eljárás anyagává tételét annak ellenére, hogy ebből egyértelműen kiderül, hogy a legelső kihallgatásomkor felsoroltuk azokat az indokokat, amelyek végül több mint 5 év után a felmentő ítélethez vezettek. Ez (78. pont).

A Kúriai ítélet 79. pontja közli, hogy ebben, az álláspontom szerint nem csekély tárgyi súlyú ügyben nincs jelentősége annak, hogy a bíró személyében változás történik, és annak sincs jelentősége, hogy az új bíró a jegyzőkönyv szerint ismerteti az iratokat annyi idő alatt, amely idő alatt fizikálisan képtelenség ismertetni az anyagot, magyarul az iratismertetéssel kapcsolatos jegyzőkönyv tartama hamis, nem felel meg a valóságnak.

A Kúriai ítélet 80 pontjában a Kúria egészen addig jut el, hogy az általam beszerzett gyanúsított hangfelvétel, amelyik még a határozathirdetés előtt megérkezik az I.fokú bíróságra, az bírói döntés kérdése, hogy ezek után egyáltalán meghallgatja-e, tárgyalás anyagává teszi-e vagy nem. A Kúria szerint az I.fokú bíróság megindokolta, hogy miért tekintette szükségtelennek az általam indítványozott bizonyítást. Ez a megállapítás is téves, mert semmilyen meggyőző indoka nincs, és nem lehet annak a törvény előtti egyenlőség mellett, hogy elzárjon engem a Törvényszék attól, hogy a bizonyítékaimat tisztességes eljárás keretében a bíróságon előterjesszem.

Ezzel a hangfelvétellel kapcsolatosan az egyenlő elbánás elvére is figyelemmel előadom, hogy olyan CD formátumban kaptuk meg a hanganyagot, amit készített a Központi Nyomozó Ügyészség, hogy azt megnyitni nem tudtuk, nem tudta megnyitni a bíróság sem. Miután a bíróság használható, hallgatható felvételtől nem intézkedett, így saját költségemen technikusokkal megoldottam, hogy hallgatható CD-re felvettem a felvételt, de amikor már kész volt, akkorra berekesztette a bíróság a tárgyalást, ezért csak ebben az időpontban tudtam beadni a felvételt. Ehhez képest a Kúria szerint sem volt szükséges ennek az egyébként döntő bizonyítéknak a perbeli felhasználása.

A Kúriai ítélet 81. pontjában azt állítja, hogy az eljáró bíróságok a büntető eljárás iratait, mint okirati bizonyítékokat figyelembe sem vették, miközben ezek az ítéletek egyértelműen arról tanúskodnak, hogy a kiemelkedő törvénysértő ítéletek sorozatát az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták.

A Kúriai Ítélet 83. pontja rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárás keretében nem vizsgálható a bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Csak azt vizsgálja, hogy az eljárt bíróságok mérlegelési körébe vont adatok és bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutott-e nyilvánvalóan helytelen, és okszerűtlen megállapításra, következtetésre.

Azt, hogy az eljárt bíróságok a tényállás megállapításánál miért tekintik súlytalannak a jelen ügyben keletkezett, és a büntető eljárás irataival igazolható sorozatos törvénysértéseket, annak semmilyen indokát nem adják a bíróságok, a Kúria pedig nem egyebet állít, mint azt, hogy ezeket a bizonyítékokat az eljárt bíróságok figyelembe vették. Ténykérdés, hogy ez nem igaz.

A Kúriai ítélet 84. pontjában hivatkozik a Be. rendelkezéseire azzal, hogy „polgári személyiségi jogi vagy kártérítési per nem jogorvoslati fórum.” Itt tulajdonképpen közli a Kúria, hogy „az adott esetben erre szolgál a III. fokú eljárás, ami a felperes számára kedvező eredménnyel zárult, hiszen bűncselekmény hiányában felmentették.” Ezt, ezek szerint úgy kell értenem, hogy miután 5 éven keresztül a Legfőbb ügyészség, Fővárosi Törvényszék a legalapvetőbb személyiségi jogaim sérelme mellett az egész ország előtt meghurcolt, érjem be azzal, hogy az Ítélet tábla bűncselekmény hiányában felmentett. Mintha személyiségi jogaim nem lennének, nem tettek volna tönkre engem és a családom egzisztenciálisan, anyagilag és erkölcsileg, és még sorolhatnám.

A Kúria ítéletének ebben a pontjában azt állítja, hogy polgári jogi rendelkezéseket nem sértettek meg az eljárt bíróságok. Megállapítja ezt úgy, hogy számtalan írásbeli beadványban, fellebbezésben, nyilatkozatban előadtuk, hogy milyen büntető, anyagi és eljárási szabálysértések miatt lettem gyanúsítottként kihallgatva, rabosítva, veszítettem el a képviselői mandátumot, lettem elítélve, tették tönkre a becsületemet, jó hírnevem egy ország előtt. Ezeket a körülményeket, ha az eljárt polgári bíróságok teljesen figyelmen kívül hagyják, bizonyítást nem vesznek fel, még az általam beszerzett bizonyítékot sem hajlandók figyelembe venni, az a Kúria szerint azt jelenti, hogy a polgári jogi, anyagi jogi rendelkezések nem lettek megsértve.

A Tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét ebben a körben arra szeretném felhívni, hogy a hatályos Ptk. rendelkezik a sérelemdíj jogintézményéről. Nem kell hozzá Törvényszéki vagy magasabb szintű bírónak lenni, azt hozzám hasonló átlagember is meg tudja ítélni, hogy ér-e sérelem egy olyan személyt, akit éveken át büntető eljárás alatt tartanak, majd felmentenek. Sérelmes-e a gyanúsítottkénti

kihallgatás, rabosítás, a vádlottak padján töltött idő, a bűnösséget kimondó ítélet, amit egy országgal ismertet a kormánypárti sajtó megfelelő kommentekkel, stb.

Nyilvánvaló és köztudomású, hogy ezek a körülmények megalapozzák a sérelmi díj iránti igényt, ugyanis ezek az általam felhozott körülmények nyilvánvalóan alkalmasak arra, hogy a Ptk.-ban felsorolt alapvető személyiségi jogaimat sértsék, és sértették is a becsületemet, jó hírnevemet, személyiségi jogaimat.

Az Alaptörvény 6. cikkét is sértik az eljáró bíróságok ítéletei tekintettel arra, hogy a legcsekélyebb módon se tartották tiszteletben a jó hírnevemet.

Már a I.fokú eljárás során a 2018. augusztus 31. napján kelt előkészítő iratomban és észrevételeimben, valamint bizonyítási indítványomban részletesen megjelöltem, hogy melyek azok a polgárjogi szabályok, amelyek megalapozzák mind a vagyoni, mind a nem vagyoni kárigényemet, és megjelöltem azt is, hogy ezeknek mik az indokai, sőt előterjesztettem bizonyítási indítványt is annak érdekében, hogy igazoljam azt, hogy nem az egyenlő bánásmód követelménye szerint jártak el velem szemben az eljáró hatóságok, így különösen az I.r. alperes.

Azt, hogy velem szemben, mint szocialista korábbi honvédelmi miniszterrel szemben miért indítottak ebben a lakás ügyben eljárást, és ugyanezen jogszabályok alkalmazásával történt lakás értékesítéseknél miért nem indított a Legfőbb Ügyész – az egyébként még el nem évült lakásügyekben – az elődöm a FIDESZ-es honvédelmi miniszter ellen, annak nem lehet más magyarázata, mint az, hogy amiért engem minden áron börtönbüntetésre akart ítéltetni az I.r. alperes, ugyanazért a lakáseladási konstrukcióért elődömet a FIDESZES honvédelmi minisztert a legcsekélyebb módon sem kívánták felelősségre vonni, nem lett felfüggesztve a mentelmi joga, nem lett gyanúsított, és nem állt több évig büntető eljárás hatálya alatt.

Ha az a tény, hogy FIDESZ-es honvédelmi miniszter elődöm, ugyanolyan minisztériumi törvényi előkészítés mellett, ugyanazon szabályok alkalmazásával járult hozzá a HM lakások elidegenítéséhez, nekem a jelen eljárásban már bizonyítani sem kellett, hiszen ezt a tényt a büntető eljárás iratai tartalmazzák. Név szerint is tartalmazzák a jegyzőkönyvek, hogy [REDACTED] vádlotthoz hasonló kettő jogállású, és más magas rangú katonai parancsnokok, tábornokok, ezredek részére engedélyezte a lakás eladást a FIDESZ-es honvédelmi miniszter úgy, hogy amikor ellenem Budai Gyula feljelentést tett, még évek voltak hátra a FIDESZ-es honvédelmi miniszter által történő értékesítés vonatkozásában a büntetőjogi elévülésnek.

Egyetlen egy általam sérelmezett ítélet nem ad magyarázatot arra, hogy tényleg nem ütközik az egyenlő elbánás elvébe az, hogy az I.r. alperes a vádlottak padjára

küldi a szocialista honvédelmi minisztert, ugyanolyan cselekmény miatt viszont egyáltalán nem indít eljárást a FIDESZ kormány honvédelmi minisztere ellen, holott egyik cselekmény sem évült el.

Ez a Ptk. személyiségi jogvédelemmel kapcsolatos szabályait, az egyenlő bánásmód törvényét is sérti, azon túl az I.r. alperes ezen magatartása sérti az Alaptörvényt is, nevezetesen a törvény előtti egyenlőséget.

Előadom, hogy a 2012. február 9. napján fogatosított gyanúsítási kihallgatásomról készült kép és hangfelvételből valamint a hivatalos jegyzőkönyvből is kiderül az, hogy védőmmel együtt nem csak azt kértük, hogy a gyanúsítást megalapozó jogszabályi rendelkezéseket közöljék, hanem arra is utaltunk, hogy „érdekes vizsgálat tárgyát képezne a Katonai Ügyészek lakáshoz való juttatásának formája, illetőleg az előttem és utánam feladatot vállaló állami vezetők, katonai vezetők lakáshoz juttatása. Legjobb meggyőződésem és jogi ismereteim alapján ezek éppen olyan törvényesek voltak.”

A Kúriai ítélet 70. pontja tényyszerűtlen, valótlan és iratellenes. Azt állítja a Kúria, hogy én nem adtam elő, hogy az egyes bizonyítási eszközökkel milyen érvényesíteni kívánt jogot megalapozó általam előadott tényt akarok bizonyítani. Ezért nem várható el az I.fokú bíróságtól nyomozó tevékenység, tehát helyesen mellőzte az ügyben a bizonyítást. Ehhez képest a 2018. augusztus 31-i előkészítő iratomban annak 7. oldalán előterjesztett bizonyítási indítványomat az előkészítő irat 8. oldal 1. bekezdésében részletezem azzal, hogy még azt is megjelölöm, hogy melyik tanút milyen tényekre és körülményekre jelöltem meg.

A Kúria ítéletének a 70 pontjából egyértelműen megállapítható, hogy annak ellenére, hogy a felülvizsgálat során az egész eljárást kell elbírálni a Kúriának, fogalma sem volt a Kúriának, hogy milyen részletes, és írásbeli indítványt tettem már az I.fokú eljárás során, amit Alaptörvény ellenesen, és törvénysértő módon mellőztek az eljáró bíróságok a Kúriai határozat szerint helyesen és nem törvénysértőn.

Részletesen reagáltam írásban az alperesek ellenkérelmére is, az alperesek egységesen azt állították, hogy nem történt kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés.

Kirívó és súlyos jogalkalmazási és jogértelmezés nélkül egy olyan jogállamban, ahol létezik a törvény előtti egyenlőség, nem lehet öt és fél éven keresztül indokolatlanul eljárás alatt állni. Nem állapíthat meg az I.fokú bíróság bűnösséget törvényi tilalom ellenére egy felmentő ítéletet követően.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A jelen alkotmányjogi panaszbeadványomban részletesen és tételesen megjelöltem, hogy azt, hogy az eljáró bíróságok ítéletei álláspontom szerint az Alaptörvény mely rendelkezéseibe ütköznek.

Mindezek alapján:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Budapest Környéki Törvényszék **20.P.20.101/2018/32** számú, továbbá a Fővárosi Ítéltábla **9.Pf.21.081/2019/9** számú és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság **Pfv.III.21.270/2020/7** számú ítéletek alaptörvényellenesek, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az ítéleteket semmisítse meg.

Kijelentem, hogy a jelen alkotmánybíróági ügyben előterjesztett indítványommal összefüggésben a nevem nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

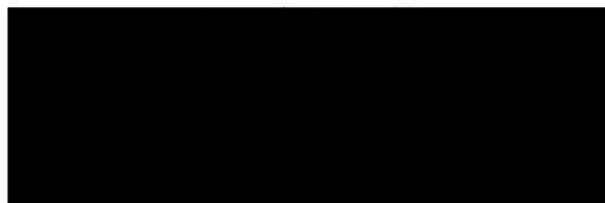
Budapest, 2021. december 22.

Mellékelem a jogi képviselőmnek adott meghatalmazást.

Tisztelettel:

Juhász Ferenc

indítványozó

dr. Helmeczy László

ügyvéd

